

The Significance of Yom Haatzmaut towards Emunah in Moshiach

1. מגן אברהם סימן תרפו
יכולים בני עיר לתקן בהסכמ' ובחרם עליהם ועל הבאים אחריהם לעשות פורים ביום שנעשה בו נס (ה"מ אלשקר מ"ט) י
2. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יח עמוד ב
איתמר, רב ורבי חנינא אמרי: בטלה מגילת תענית, רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי אמרי: לא בטלה מגילת תענית. רב ורבי חנינא אמרי: בטלה מגילת תענית, הכי קאמר: בזמן שיש שלום - יהיו לששון ולשמחה, אין שלום - צום. והנך נמי כי הני. רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי אמרי: לא בטלה מגילת תענית, הני הוא דתלינהו רחמנא בבנין בית המקדש, אבל הנך - כדקיימי קיימי. מתיב רב כהנא: מעשה וגזרו תענית בחנוכה בלוד, וירד רבי אליעזר ורחץ, ורבי יהושע וסיפר. ואמרו להם: צאו והתענו על מה שהתעניתם! - אמר רב יוסף: שאני חנוכה דאיכא מצוה. - אמר ליה אביי: ותיבטיל איהי, ותיבטל מצותה! אלא אמר רב יוסף: שאני חנוכה דמיפרסם ניסא. מותיב רב אחא בר הונא: בתלתא בתשרי בטילת אדכרתא מן שטריא, שגזרה מלכות יון שמד שלא להזכיר שם שמים על פיהם, וכשגברה מלכות חשמונאי ונצחום התקינו שיהו מזכירין שם שמים אפילו בשטרות. וכך היו כותבים: בשנת כך וכך ליוחנן כהן גדול לאל עליון. וכשמעו חכמים בדבר אמרו: למחר זה פורע את חובו ונמצא שטר מוטל באשפה, וביטלום. ואותו היום עשאוהו יום טוב. ואי סלקא דעתך בטלה מגילת תענית - קמיייתא בטול, אחרנייתא מוסיפין? - הכא במאי עסקינן - בזמן שבית המקדש קיים.
3. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יט עמוד ב
-תנאי היא. דתניא: הימים האלו הכתובין במגילת תענית, בין בזמן שבית המקדש קיים, בין בזמן שאין בית המקדש קיים - אסורין, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר: בזמן שבית המקדש קיים - אסורין, מפני ששמחה היא להם. אין בית המקדש קיים - מותרין, מפני שאבל הוא להם. והלכתא: בטלו, והלכתא - לא בטלו. קשיא הלכתא אהלכתא! - לא קשיא; כאן - בחנוכה ופורים, כאן - בשאר יומי.
4. שולחן ערוך אורח חיים הלכות תענית סימן תקעג סעיף א
הלכתא בטלה (א) מגלת תענית, וכל הימים הכתובים בה (ב) מותר להתענות בהם וכל שכן לפנייהם ולאחריהם, (ג) חוץ מחנוכה ופורים שאסור להתענות בהם בעצמם, (ד) אבל לפנייהם ולאחריהם מותר;
5. פרי חדש אורח חיים סימן תצו
וטעמא דמילתא משום דהא קיימא לן בפרק קמא דראש השנה דבטלה מגילת תענית זולתי לחנוכה ופורים ואפסיקא הלכתא כר' יוסי דבזמן שבית המקדש קיים אסורים מפני ששמחה היא להם אין בית המקדש קיים מותרין מפני שהוא אבל להם ואין לומר דנהי דהנהו בטלו וכדאמרין התם בגמרא רב ור' חנינא אמרי בטלה מגילת תענית הכי קאמר בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה אין שלום צום והנך נמי כי הני אבל אם אחר כך ירצו להוסיף שום יום טוב מחדש מצו להוסיף ושם יום טוב עליו ליתא דהא בגמרא מותבינן עלה מההוא דבתלתא בתשרי דבטילת אדכרתא מן שטרא שאותו יום עשוהו יום טוב ואקשינן ואי סלקא דעתך בטלה מגילת תענית קמיייתא בטל אחרנייתא מוסיפין מוכח מכאן דלדידן דקיימא לן דבטלה מגילת תענית דכיון דקמאי בטול דלית לן לאסופי אחרנייתא ואי מוסיפין הוו יום טוב דרשות וכל זה לאפוקי ממה שכתב מהר"ם אלשקאר סימן מ"ט על ההיא הסכמה שתקנו לעשות פורים יום י"א לחדש טבת מידי שנה בשנה.
6. שו"ת חתם סופר חלק א (אורח חיים) סימן קצא
ולפע"ד דליתא לכל דבריו ז"ל, דהא מבואר פ"ק דמגלה י"ד ע"א ובעירוין/ובעיריין/ יו"ד ע"ב דמשחרב בהמ"ק הוכשרו כל הארצות לומר שירה, ודוחק לומר דרבא שהוא בתרא ס"ל נמי לא בטלה מגילת תענית. ותו צריכים להבין במסקנות ההלכה [ר"ה י"ט ע"ב] מסקינן בטלה מגילת תענית חוץ מחנוכה ופורים, והשתא בשלמא חנוכה משום דמיפרסמא מצותה כמבואר שם [י"ח ע"ב], אלא פורים הא כתב הר"ה שם [במגילה] וכן הר"ן ספ"ק דנדרים 2 דלאו אפורים עצמו קאי דההוא דברי קבלה הוא ופשיטא שלא בטל אלא קאי אשל זה בזה ר"ל יום י"ד לכרכים ויום ט"ו לעירות דממגילת תענית הוא, ע"ש, והנה בהני לא מיפרסמא מצותה כלל שהרי אין קורין בו ואפ"ה לא בטל, ומאי טעמא, הא הנך כי הני ואיכא איסורא בתוספות זה. ועיין רש"י בתענית י"ח ע"ב [ד"ה אלא לאסור] שפירש לאסור של זה בזה פירוש חדש, דשל זה בזה ר"ל בני ט"ו דקרי בי"ד ע"י שהי' פרוז בן יומו ע"ש, ולפ"ז א"ש. אבל פירושו צ"ע מפ"ק דמגלה [ה' ע"ב] גבי רבי נטע נטיעה בפורים דמוכח דאסורים של זה בזה אפילו אין קורין, וא"כ תיהדר קושי' לדוכתא כיון שאין כאן פרסום מאי טעמא לא בטלום כשבטלו מגילת תענית. אע"כ האמת יורה דרכו, דודאי לפי ההו"א היו טעמי' דרב ור' חנינא דבטלה מגילת תענית משום דהנך כי הני, ואם כן אין לנו כח להוסיף יום טוב שלנו וי"ט שקבע הקדוש ברוך הוא לששון ושמחה בטלו בעו"ה, אבל למסקנא לא קיי"ל כי הך טעמא אלא כלשון הברייתא דמייתי שם בר"ה במסקנא משום דהשמחה הוא להם לאבל ותוהו, והיינו כל אותם י"ט מגילת תענית שהיה להם זכר בבהמ"ק כגון אדכרתא דשטרא שהיו מזכירים יוחנן כהן גדול לאל עליון ותמידא ושבעות וחנוכה אי לאו דמפרסם ניסים כל הני הוא נהפך לאבל, וה"ה נמי י"ט קרבן עצים דבני סנאב אי הוה ס"ל לר"א בר צדוק בטלה מגילת תענית מטעם הנ"ל הי' ראוי לבטל גם י"ט שלו, אלא דס"ל לא בטלה, ואנן קיי"ל בטלה חוץ מחנוכה משום דמיפרסם מצותה ופורים משום דאין לו שייכות בבהמ"ק כלל.
7. תלמוד בבלי מסכת ערכין דף י עמוד ב
רבא אמר: בשלמא התם, הללו עבדי ה' - ולא עבדי פרעה, הכא הללו עבדי ה' - ולא עבדי אחשורוש? אכתי עבדי אחשורוש אנן. ולר"נ דאמר: קיייתה זו היא הלילא, התניא: משנכנסו לארץ - לא הוכשרו כל ארצות לומר שירה! כיון שגלו חזרו להיותין הראשון.
8. שו"ת חתם סופר חלק א (אורח חיים) סימן קצא
מיהו נ"ל בלא"ה נ"ל דלא אמרו שלא להוסיף אלא דומיא דהנך שפשטו בכל ישראל, אבל עיר א' ומדינה א' בפ"ע אינו דומה להנך ומותר בלי פקפוק. מיהו נראה דהיינו דוקא ממיתה לחיים דומיא דמרדכי ואסתר, אבל בפדות משארי צרות לא, דהרי אחז"ל

